

Tämä on Energiaviraston sähköisesti allekirjoittama asiakirja.

Detta är ett dokument som har signerats elektroniskt av Energimyndigheten.

This is a document that has been electronically signed by the Energy Authority.

Asiakirjan päivämäärä on:

14.11.2023

Dokumentet är daterat:

14.11.2023

The document is dated:

14.11.2023

Esittelijä / Föredragande / Referendary

Nimi / Namn / Name:

Heli Hyvärinen

Pvm / Datum / Date:

14.11.2023

Ratkaisija / Beslutsfattare / Decision-maker

Nimi / Namn / Name:

Simo Nurmi

Pvm / Datum / Date:

14.11.2023

Tämä asiakirja koostuu seuraavista osista:

- Kansilehti (tämä sivu)
- Alkuperäinen asiakirja tai alkuperäiset asiakirjat [Allekirjoitettu asiakirja alkaa seuraavalta sivulta. >](#)

Detta dokument består av följande delar:

- Titelblad (denna sida)
- Originaldokument [Det signerade dokumentet börjar på nästa sida. >](#)

This document contains:

- Front page (this page)
- The original document(s) [The signed document follows on the next page >](#)

Oy Teboil Ab
c/o Plaza Loiste
PL 57
01511 Vantaa

Asia

Päätös

- 1) uusiutuvien polttoaineiden käytön edistämisestä liikenteessä annetun lain (446/2007) 12 §:n mukaisesta virhemaksusta ja
- 2) eräiden polttoaineiden elinkaarenaikaisten kasvihuonekaasupäästöjen vähentämisestä annetun lain (170/2018) 15 §:n mukaisesta laiminlyöntimaksusta sekä
- 3) biopolttoöljyn käytön edistämisestä annetun lain (418/2019) 14 §:n mukaisesta virhemaksusta.

Asianosainen

Oy Teboil Ab, y-tunnus: 0114795-2

Vireilletulo

3.4.2023

Selostus asiasta

Oy Teboil Ab (jäljempänä myös "Teboil" tai "toiminnanharjoittaja") on 3.4.2023 jättänyt Energiavirastolle seuraavat Manner-Suomea koskevat ilmoitukset ja raportit (dnro 1510/070500/2023):

- Uusiutuvien polttoaineiden käytön edistämisestä liikenteessä annetun lain (446/2007, jäljempänä "jakeluvuoteilaki") 7 §:n mukainen ilmoitus (jäljempänä myös "uusiutuvien polttoaineiden jakeluvuoteilmoitus") edellisen kalenterivuoden aikana kulutukseen toimittamistaan polttoaineista
- Eräiden polttoaineiden elinkaarenaikaisten kasvihuonekaasupäästöjen vähentämisestä annetun lain (170/2018, jäljempänä "khk-laki") 9 §:n mukainen ilmoitus (jäljempänä myös "khk-ilmoitus") edellisen kalenterivuoden aikana kulutukseen toimittamistaan polttoaineista
- Biopolttoöljyn käytön edistämisestä annetun lain (418/2019, jäljempänä "biopolttoöljyn jakeluvuoteilaki") 9 §:n mukainen ilmoitus (jäljempänä

1510/070500/2023

myös "biopolttoöljyn jakeluvolgeilmoitus") edellisen kalenterivuoden aikana kulutukseen toimittamistaan polttoaineista

- Lain biopolttoaineista, bionesteistä ja biomassapolttaineista (393/2013, jäljempänä "kestävyyslaki") 31 §:n mukainen selvitys kalenterivuoden 2022 aikana Suomessa tuottamiensa, valmistamiensa tai kulutukseen luovuttamiensa biopolttoaine-erien kestävyyskriteerien täyttymiseen liittyvistä seikoista (jäljempänä myös "kestävyyskriteeriselvitys")

Kaikki edellä mainitut ilmoitukset ja raportit yhdessä ovat jäljempänä myös "ilmoitukset".

Teboil on täydentänyt ilmoituksia Energiaviraston kehotuksesta puuttuvien tietojen osalta 5.4.2023 ja 12.4.2023.

Energiavirasto on pyytänyt Teboilia täydentämään ilmoituksia hallintolain (434/2003) 22 §:n nojalla 13.6.2023 ja 18.8.2023. Teboil on täydentänyt ilmoituksia 4.7.2023, 4.8.2023 ja 25.8.2023.

Energiavirasto on 22.9.2023 lähettämällään kuulemiskirjeellä kuullut Teboilia jakeluvolgeilain, biopolttoöljyn jakeluvolgeilain, khk-lain ja kestävyyslain laiminlyöntien johdosta määrättävistä maksuista. Teboil ei ole toimittanut Energiavirastolle kaikkia pyydettyjä täydennyksiä niille asetettuihin määräaikoihin mennessä, ja toimitetut täydennykset ovat lisäksi olleet puutteellisia. Teboil toimitti 5.10.2023 kirjallisen vastauksen kuulemiskirjeeseen. Teboil on täydentänyt ilmoituksia myös kuulemiskirjeen kirjallisen vastauksen yhteydessä ja 6.10.2023.

Energiaviraston on saatava ilmoituksiin sisältyvät viime vuotta koskevat tiedot käyttöönsä tämän vuoden aikana, jotta Energiavirastolla on mahdollisuus valvoa edellä mainittujen lakien noudattamista. Lisäksi Energiavirastolla on esimerkiksi tilastolakiin (280/2004) perustuen velvollisuus toimittaa ilmoituksia koskevia tietoja eteenpäin tämän vuoden loppuun mennessä. Tästäkin syystä tietojen toimittaminen määräaikoja noudattaen ja Energiaviraston ohjeistuksen edellyttämällä tavalla on välttämätöntä.

Energiavirasto huomauttaa, että hallintolain 6 §:n yhdenvertaisuusperiaatteen mukaisesti ilmoitusten täyttämistä ja täydentämistä koskevat Energiaviraston ohjeistukset, sekä laissa määritellyt vähimmäisvaatimukset ovat samat kaikille toiminnanharjoittajille.

Energiavirasto on antanut tarpeen mukaan hallintoasian hoitamiseen liittyvää neuvontaa Teboilille hallintolain 8 §:n asettamissa rajoissa, sekä vastannut Teboilin asiaan liittyviin kysymyksiin.

Energiavirasto on tutkinut Teboilin ilmoitukset (ml. täydennykset) ja ratkaisee asian yllä mainitut seikat huomioiden tähän mennessä Teboilin Energiavirastolle toimittamien tietojen perusteella.

Energiavirasto varasi Teboilille mahdollisuuden esittää näkemyksenä Energiaviraston päätösluonnoksesta sekä siinä määrättävistä virhemaksuista ja laiminlyöntimaksusta. Teboil ei ole toimittanut Energiavirastolle lausuntoa päätösluonnokseen liittyen määräaikaan mennessä.

Ratkaisu

1) Virhemaksu uusiutuvien polttoaineiden jakeluvelvoiteilmoituksen laiminlyönneistä

Uusiutuvien polttoaineiden jakeluvelvoiteilmoituksen laiminlyönneistä Energiavirasto määrää Teboilille maksettavaksi virhemaksua **4 000 € (neljätuhatta euroa)**.

2) Laiminlyöntimaksu khk-ilmoituksen laiminlyönneistä

Khk-ilmoituksen laiminlyönneistä Energiavirasto määrää Teboilille maksettavaksi laiminlyöntimaksua **10 000 € (kymmenentuhatta euroa)**.

3) Virhemaksu biopolttoöljyn jakeluvelvoiteilmoituksen laiminlyönneistä

Biopolttoöljyn jakeluvelvoiteilmoituksen laiminlyönneistä Energiavirasto määrää Teboilille maksettavaksi virhemaksua **4 000 € (neljätuhatta euroa)**.

Perustelut

1) Virhemaksu uusiutuvien polttoaineiden jakeluvelvoiteilmoituksen laiminlyönneistä

Jakeluvelvoitelain 3 §:n 1 momentin mukaan nestemäisten polttoaineiden jakelijoiden, joiden kalenterivuoden aikana kulutukseen toimittamien moottoribensiinin, dieselöljyn, biopolttoaineiden ja muuta kuin biologista alkuperää olevien uusiutuvien nestemäisten liikenteen polttoaineiden määrä on yli miljoona litraa, on toimitettava kulutukseen uusiutuvia polttoaineita tämän lain mukaisesti.

Jakeluvelvoitelain 5 §:n 1 momentin mukaan jakelija on velvollinen toimittamaan uusiutuvia polttoaineita kulutukseen. Uusiutuvien polttoaineiden energiasisällön osuus jakelijan kulutukseen toimittamien moottoribensiinin, dieselöljyn, maakaasun, biopolttoaineiden, biokaasun ja muuta kuin biologista alkuperää olevien uusiutuvien nestemäisten ja kaasumaisten liikenteen polttoaineiden energiasisällön kokonaismäärästä (jakeluvelvoite) tulee olla vähintään:

- 1) 20,0 prosenttia vuonna 2020;
- 2) 18,0 prosenttia vuonna 2021;
- 3) 12,0 prosenttia vuonna 2022;
- 4) 13,5 prosenttia vuonna 2023;
- 5) 28,0 prosenttia vuonna 2024;
- 6) 29,0 prosenttia vuonna 2025;
- 7) 29,0 prosenttia vuonna 2026;
- 8) 30,0 prosenttia vuonna 2027;

- 9) 31,0 prosenttia vuonna 2028;
- 10) 32,0 prosenttia vuonna 2029;
- 11) 34,0 prosenttia vuonna 2030 ja sen jälkeen.

Jakeluvelvoitelain 5 §:n 3 momentin mukaan jakelijan on osoitettava biopolttoaineista, bionesteistä ja biomassapolttoaineista annetun lain mukaisesti, että 1 momentissa tarkoitetut biopolttoaineet, biokaasu ja muuta kuin biologista alkuperää olevat uusiutuvat nestemäiset ja kaasumaiset liikenteen polttoaineet täyttävät mainitussa laissa säädetyt kestävyyskriteerit.

Jakeluvelvoitelain 7 §:n 1 momentin mukaan jakelijan on vuosittain ilmoitettava edellisen kalenterivuoden aikana kulutukseen toimittamansa moottoribensiinin, dieselöljyn, maakaasun, biopolttoaineiden, biokaasun ja muuta kuin biologista alkuperää olevien uusiutuvien nestemäisten ja kaasumaisten liikenteen polttoaineiden määrä tuotteittain.

Jakeluvelvoitelain 7 §:n 3 momentin mukaan ilmoituksessa on lisäksi oltava tieto biopolttoaine- ja biokaasuerien sekä muuta kuin biologista alkuperää olevien uusiutuvien nestemäisten ja kaasumaisten liikenteen polttoaine-erien kestävyyskriteerien mukaisuuden osoittamisesta sekä jakeluvelvoitelain 5 §:n 2, 4, 5, 7 ja 8 momentissa tarkoitettujen biopolttoaineiden, biokaasun ja muuta kuin biologista alkuperää olevien uusiutuvien nestemäisten ja kaasumaisten liikenteen polttoaineiden osuuksista.

Jakeluvelvoitelain 7 §:n 4 momentin mukaisesti ilmoitus on toimitettava viimeistään ilmoituksessa tarkoitettua kalenterivuotta seuraavan maaliskuun aikana Energiavirastolle.

Jakeluvelvoitelain 8 §:n mukaan jakelijan on pidettävä sellaista kirjanpitoa, josta käy selville kulutukseen toimitetun moottoribensiinin, dieselöljyn, maakaasun sekä biopolttoaineiden, biokaasun ja muuta kuin biologista alkuperää olevien uusiutuvien nestemäisten ja kaasumaisten liikenteen polttoaineiden määrät sekä biopolttoaineiden, biokaasun ja muuta kuin biologista alkuperää olevien uusiutuvien nestemäisten ja kaasumaisten liikenteen polttoaineiden energiasisällöt ja muut tämän lain noudattamisen valvontaa varten tarvittavat tiedot. Kirjanpitoaineiston säilytysaika ja -tapaa koskevista säännöksistä säädetään valmisteverotuslaissa.

Jakeluvelvoitelain 9 §:n mukaan jakelijan ja sivullisen velvollisuuteen antaa tietoja tämän lain ja sen nojalla annettujen säännösten valvontaa ja täytäntöönpanon seuranta varten sovelletaan, mitä valmisteverotuslain 12 luvussa säädetään.

Jakeluvelvoitelain 12 §:n mukaan, jos liikennepolttoaineiden jakelija on laiminlyönyt 7, 8 tai 9 §:ssä tarkoitetun velvollisuutensa, Energiavirasto voi määrätä virhemaksun, jonka suuruus on vähintään 500 euroa ja enintään 5 000 euroa. Virhemaksun suuruutta määrittäessä otetaan huomioon menettelyn moitittavuus, toistuvuus ja muut näihin rinnastettavat seikat.

Kestävyyslain 31 §:n 1 momentin mukaan toiminnanharjoittajan tulee laatia selvitys niiden biopolttoaine-, bioneste- ja biomassapolttoaine-erien kestävyyskriteerien täyttymiseen liittyvistä seikoista (kestävyyskriteeriselvitys), joita se on

kalenterivuoden aikana Suomessa tuottanut, valmistanut, luovuttanut kulutukseen tai käyttänyt, sekä toimittaa selvitys Energiavirastolle kalenterivuotta seuraavan vuoden maaliskuun loppuun mennessä.

Kestävyysslain 31 §:n 2 momentin mukaan kestävyyskriteeriselvityksessä tulee ilmoittaa 1 momentissa tarkoitettujen biopolttoaine-, bioneste- ja biomassapolttoaine-erien raaka-aineita koskevat tiedot, näiden erien sisältämät bio-polttoaine-, bioneste- ja biomassapolttoainemäärät sekä kestävyyskriteerien täyttymisen osoittamista koskeva tieto. Kestävyyskriteeri-selvitykseen tulee liittää jäljennös tarkastuskertomuksesta tai vastaavat tarkastusta koskevat tiedot.

Energiaviraston johtopäätökset

Uusiutuvien polttoaineiden jakeluvelvoiteilmoituksen laiminlyönneistä Energiavirasto määrää Teboilille maksettavaksi virhemaksua 4 000 € (neljätuhatta euroa). Virhemaksu perustuu seuraaviin laiminlyönnteihin:

- i. Uusiutuvien polttoaineiden jakeluvelvoiteilmoitus on jätetty Energiavirastolle laissa säädetyn määräajan jälkeen, sillä se on tullut vireille Energiavirastossa kokonaisuudessaan 5.4.2023. Vuotta 2022 koskevan uusiutuvien polttoaineiden jakeluvelvoiteilmoituksen määräaika oli 31.3.2023. Energiavirasto huomauttaa, että määräaika jakeluvelvoiteilmoitusten toimittamiselle tulee suoraan jakeluvelvoitelain 7 §:stä, joten vuosittainen määräaika on siten kaikille toiminnanharjoittajille sama. Määräajasta ei voida joustaa, ellei Energiavirasto ole myöntänyt ilmoitusten toimittamiselle lisäaikaa.

Teboil on 31.3.2023 Energiavirastolle toimittamallaan sähköpostilla pyytänyt lisäaikaa uusiutuvien polttoaineiden jakeluvelvoiteilmoituksen jättämisen määräaikaan 3.4.2023 saakka. Energiavirasto ei ole 3.4.2023 Teboilille toimittamallaan sähköpostiviestillä myöntänyt Teboilille sen pyytämää lisäaikaa. Energiaviraston ohjeistuksen mukaan vuotta 2022 koskeva uusiutuvien polttoaineiden jakeluvelvoiteilmoitus tuli toimittaa Energiaviraston kirjaamoon sähköpostitse. Teboil on toimittanut Energiaviraston kirjaamoon sähköpostitse uusiutuvien polttoaineiden jakeluvelvoiteilmoituslomakkeen ja muut tarvittavat liitteet 3.4.2023. Teboil on toimittanut tietotaulukon Energiavirastolle OneDrive-kansion kautta 5.4.2023 ja sähköpostitse kirjaamoon 12.4.2023.

- ii. Teboilin uusiutuvien polttoaineiden jakeluvelvoiteilmoituksen tietotaulukon (Energiavirastolle 6.10.2023 toimitettu versio) välilehdellä "Uusiutuvat" olevasta sarakkeesta AF ("Jäte, tähde, syötäväksi kelpaamaton selluloosa tai lignoselluloosa (yksilöity päätös)") puuttuu kaikkien uusiutuvien polttoaineiden jakeluvelvoitelain soveltamisalaan kuuluvien ja T-veroluokassa¹ raportoitujen polttoaine-erien kohdalla viittaukset Energiaviraston päätökseen (joko omaan tai toisen jakelijan), jossa raaka-aineiden "käytetty paistiöljy" ja "ruskea rasva - ravintoloidenrasvalukot (ei UCO keittiöstä), elintarviketuotantolaitostenrasvaloukut ja jätteenkäsittelylaitostenrasvalukot" kansallinen luokitus on ratkaistu.

¹ Biopolttoaine täyttää kestävyyslaissa säädettyt kestävyyskriteerit ja se on tuotettu jätteistä tai tähteistä taikka syötäväksi kelpaamattomasta selluloosa-aineksesta tai lignoselluloosasta.

Sarakkeessa AF on ilmoitettu kaikkien uusiutuvien polttoaineiden jakeluvelvoitelain soveltamisalaan kuuluvien ja T-veroluokassa raportoitujen polttoaine-erien kohdalla pelkästään vapaaehtoisen järjestelmän ISCC:n sertifikaatin tunnus. Teboil on ilmoittanut 5.10.2023 Energiavirastolle toimittamassaan kirjallisessa vastauksessa kuulemiskirjeeseen, että Energiaviraston päätöksiä yllä mainittujen raaka-aineiden hyväksymisestä T-veroluokkaan ei ole. Energiavirasto huomauttaa, että päätökset raaka-aineiden luokittelusta eri jäsenvaltioissa ovat kansallisia, ja kestävyyslain mukaiset kansalliset päätökset raaka-aineiden luokittelusta Suomessa tekee Energiavirasto². Euroopan komission hyväksymän vapaaehtoisen järjestelmän avulla on mahdollista osoittaa kestävyyskriteerien täyttyminen, mutta vapaaehtoiset järjestelmät eivät voi antaa kansallisesti sitovia päätöksiä raaka-aineiden luokittelusta. Siten Energiavirasto katsoo, että kyseiset polttoaine-erät on virheellisesti ilmoitettu T-veroluokkaan ja Energiaviraston on siten muutettava niiden luokitus R-veroluokkaan³.

Teboilin uusiutuvien polttoaineiden jakeluvelvoiteilmoituksen tietotaulukon (Energiavirastolle 6.10.2023 toimitettu versio) välilehdellä "Uusiutuvat" olevaan sarakkeeseen AF ("Jäte, tähde, syötäväksi kelpaamaton selluloosa tai lignoselluloosa (yksilöity päätös)") on myös virheellisesti vastattu kaikkien uusiutuvien polttoaineiden jakeluvelvoitelain soveltamisalaan kuuluvien ja R-veroluokassa raportoitujen polttoaine-erien kohdalla. Energiaviraston ohjeistuksen mukaisesti sarakkeeseen AF olisi tullut vastata vain niiden polttoaine-erien kohdalla, jotka on raportoitu T-veroluokassa. Energiaviraston on siten vielä muokattava Teboilin tietotaulukkoa tältä osin poistamalla virheelliset vastaukset kyseisten polttoaine-erien osalta sarakkeesta AF.

Energiavirasto katsoo, että Teboil on laiminlyönyt jakeluvelvoitelain mukaisen ilmoitusvelvollisuutensa lain 12 §:ssä tarkoitetulla tavalla. Energiavirasto on jakeluvelvoitelain 12 §:n mukaisesti virhemaksun suuruutta määrättäessä ottanut huomioon erityisesti menettelyn moitittavuuden ja sen toistuvuuden. Energiavirasto katsoo, että vaikka Teboil ei ole kokonaisuudessaan laiminlyönyt uusiutuvien polttoaineiden jakeluvelvoiteilmoituksen ilmoitusvelvollisuutta, on Teboil kuitenkin antanut oleellisesti puutteellista, erehdyttävää tai väärää tietoa.

Energiavirasto on menettelyn toistuvuuden osalta ottanut huomioon virhemaksun suuruutta määrättäessä Teboilin vuotta 2021 koskevien ilmoitusten erittäin työläään käsittelyprosessin ja laiminlyönnit. Menettelyn toistuvuudesta ja myös moitittavuudesta kertoo lisäksi se, että sekä vuotta 2021 että vuotta 2022 koskevien ilmoitusten osalta Energiavirasto on joutunut täydennyttämään Teboilin ilmoituksia useaan otteeseen, mutta toistuvista täydennyspyynnöistä huolimatta täydennykset on

² Energiavirasto voi kestävyyslain mukaisen toiminnanharjoittajan hakemuksesta antaa kestävyyslain 38 §:n mukaisen päätöksen eli ennakkotiedon siitä pidetäänkö raaka-ainetta jätteenä, tähteenä, syötäväksi kelpaamattomana selluloosana tai lignoselluloosana sovellettaessa kestävyyslakia ja nestemäisten polttoaineiden valmisteverosta annettua lakia. Edellä mainittu asia voidaan ratkaista myös osana toiminnanharjoittajan kestävyysjärjestelmän hyväksymistä koskevaa tai sen muuttamista koskevaa päätöstä.

³ Biopolttoaine täyttää kestävyyslaissa säädetyt kestävyyskriteerit.

tehty puutteellisesti ja huolimattomasti, sekä toisinaan myös toimitettu Energiavirastolle niille annetun määräajan jälkeen.

Hallintolain 31 §:n mukaan asianosaisen on myötävaikutettava vireillepanemansa asian selvittämiseen. Energiavirasto katsoo, että Teboilin toistuva huolimattomuus ja passiivisuus asiassa, sekä lainsäädännön ja Energiaviraston ohjeiden vastainen toiminta ovat omiaan lisäämään teon moitittavuutta ja siten vaikuttamaan myös määrättävän virhemaksun suuruuteen.

Yllä mainitut seikat huomioiden Energiavirasto katsoo asiassa määrättävän virhemaksun olevan kohtuullinen ja oikeassa suhteessa laiminlyönnin moitittavuuteen nähden.

2) Laiminlyöntimaksu khk-ilmoituksen laiminlyönnestä

Khk-lain 2 §:n mukaan lakia sovelletaan polttoaineeseen, joka luovutetaan Suomessa kulutettavaksi valmisteverotuslain (182/2010) 8 §:n 1 kohdassa tarkoitetulla tavalla moottorikäyttöisissä ajoneuvoissa, liikkuvissa työkoneissa, maa- ja metsätaloustraktoreissa sekä sisävesillä kulkevissa sisävesialuksissa ja huviveneissä. Lakia sovelletaan myös jäljempänä säädetyin edellytyksin lentoliikenteen biopolttoaineeseen ja tieliikenteessä käytettävään sähköön.

Khk-lain 2 §:n mukaan lakia ei kuitenkaan sovelleta polttoaineeseen, jonka on luovuttanut kulutettavaksi polttoaineen toimittaja, jonka kalenterivuoden aikana kulutukseen luovuttama nestemäisten polttoaineiden määrä on enintään miljoona litraa tai energiasisällöltään vastaava määrä kaasumaisia polttoaineita. Lakia ei myöskään sovelleta huoltovarmuuden turvaamisesta annetussa laissa (1390/1992) tarkoitetussa valtion varmuusvarastossa olevaan polttoaineeseen.

Khk-lain 5 §:n mukaan polttoaineen toimittajan on vähennettävä kulutukseen luovutettujen polttoaineiden keskimääräisiä, energiayksikköä kohti laskettuja elinkaarenaikaisia kasvihuonekaasupäästöjä mahdollisimman tasaisesti ja vähintään kuudella prosentilla 31 päivään joulukuuta 2020 mennessä verrattuna fossiilisten polttoaineiden vertailutasoon vuonna 2010. Vertailutasosta säädetään bensiinin ja dieselpolttoaineiden laadusta annetun Euroopan parlamentin ja neuvoston direktiivin 98/70/EY mukaisista laskentamenetelmistä ja raportointivaatimuksista annetun neuvoston direktiivin (EU) 2015/652 II liitteessä.

Vähentämis- ja raportointivelvoitteet jatkuvat toistaiseksi sellaisinaan vuoden 2020 jälkeen. Polttoaineen toimittajan on siten täytettävä 6 prosentin vähentämisvelvoite kalenterivuositain vuoden 2020 jälkeenkin. Polttoaineiden laatudirektiivin ("FQD", Fuel Quality Directive) asettamat kasvihuonekaasupäästövähennyksiä ja biopolttoaineiden käyttöä koskevat velvoitteet ja niitä koskevat tiedot raportoidaan edelleen voimassa olevan sääntelyn (FQD:n 7a–7d artiklat) mukaisesti. Edelleen khk-lain 16 §:n mukainen seuraamusmaksu koskee tällä hetkellä ainoastaan vuoden 2020 vähentämisvelvoitetta.

Khk-lain 6 §:n mukaan polttoaineen toimittajan on osoitettava kulutukseen luovutettavan biopolttoaineen kestävyyskriteerien täyttyminen biopolttoaineista ja biopolttoaineista annetun lain (393/2013) mukaisesti. Jos biopolttoaine ei täytä kestävyyskriteereitä, sen elinkaarenaikaiset kasvihuonekaasupäästöt on laskettava vastaavan korvattavan fossiilisen polttoaineen oletusarvolla.

Khk-lain 7 §:n mukaan polttoaineen toimittaja voi sopia 5 §:ssä tarkoitetun vähentämisvelvoitteen toteuttamisesta toisen polttoaineen toimittajan kanssa. Sopimuksen on kohdistuttava samaan kalenterivuoteen, jolta 9 §:n mukainen ilmoitus tehdään. Polttoaineen toimittaja voi vastaavasti sopia vähentämisvelvoitteen täyttämistä tieliikenteen moottoriajoneuvoissa käytettävän sähkön toimittajan kanssa, jos kyseisiin ajoneuvoihin käytettäväksi toimitetun sähkön määrää voidaan mitata ja seurata tai muulla tavoin arvioida riittävän luotettavasti. Polttoaineen toimittaja voi vastaavasti sopia myös lentoliikenteen biopolttoaineiden toimittajan kanssa vähentämisvelvoitteen täyttämistä, jos kyseiset biopolttoaineet täyttävät 6 §:ssä tarkoitetut kestävyyskriteerit. Jos sopimus riitautetaan tai vähentämisvelvoitetta ei muusta sopimussuhteeseen liittyvästä syystä ole täytetty, vastaa kukin polttoaineen toimittaja oman vähentämisvelvoitteensa täyttämistä ja tämän lain mukaisista seuraamuksista. Sopimuksesta ja sopimussuhteen muutoksista on toimitettava tieto Energiavirastolle 9 §:ssä tarkoitetun ilmoituksen yhteydessä.

Khk-lain 9 §:n mukaan polttoaineen toimittajan on maaliskuun loppuun mennessä ilmoitettava Energiavirastolle polttoainekohtaiset edellisen kalenterivuoden aikana kulutukseen luovutettujen polttoaineiden:

- 1) määrät;
- 2) energiayksikköä kohti lasketut elinkaarenaikaiset kasvihuonekaasupäästöt sekä päästövähennykset, mahdolliset ennen jalostamoa toteutetut päästövähennykset eriteltynä;
- 3) kestävyyskriteereiden mukaisuus;
- 4) muut 8 §:n 2 momentissa mainitun direktiivin IV liitteen mukaiset tiedot, lukuun ottamatta ostopaikkaa ja alkuperää koskevia tietoja;
- 5) muut ilmoitettujen tietojen riittävyyden ja oikeellisuuden arvioinnin kannalta merkitykselliset seikat.

Jos kyseessä on 7 §:ssä tarkoitettu sopimus, osapuolten on ilmoitettava myös se, miltä osin päästövähennykset luetaan toisen osapuolen päästövähennyksiksi. Energiavirasto tarkistaa toimitettujen tietojen riittävyyden ja oikeellisuuden, laatii tiedoista yhteenvedon ja toimittaa kansalliset tiedot Euroopan komissiolle. Valtioneuvoston asetuksella voidaan antaa tarkempia säännöksiä ilmoituksen sisällöstä ja tekemisestä.

Khk-lain 10 §:n mukaan polttoaineen toimittajan on pidettävä kirjaa, josta ilmenee 9 §:ssä ja sen nojalla säädetyt tiedot kulutukseen luovutetuista polttoaineista. Sähkön toimittajan on pidettävä kirjaa, josta ilmenee 9 §:n 1 momentin 1, 2, 4 ja 5 kohdassa säädetyt tiedot kulutukseen luovutetusta sähköstä 7 §:ssä tarkoitetun sopimuksen osalta. Kirjanpitoliedot on säilytettävä seitsemän vuotta kunkin kalenterivuoden päättymisestä lukien. Valtioneuvoston asetuksella voidaan antaa tarkempia säännöksiä kirjanpitoon sisällytettävistä tiedoista.

Khk-lain 11 §:n mukaan Energiavirastolla on oikeus saada tämän lain säännösten noudattamisen valvontaa varten tarpeelliset tiedot polttoaineen ja sähkön toimittajalta.

Khk-lain 15 §:n mukaan, jos polttoaineen toimittaja on laiminlyönyt 9 §:ssä tarkoitetun ilmoitusvelvollisuutensa tai 10 §:ssä tarkoitetun kirjanpitovelvollisuutensa tai on antanut oleellisesti puutteellisen, erehdyttävän tai väärän tiedon, Energiavirasto voi määrätä polttoaineen toimittajan suorittamaan laiminlyöntimaksua vähintään 5 000 euroa ja enintään 50 000 euroa. Laiminlyöntimaksun suuruutta määrättäessä on otettava huomioon menettelyn moitittavuus, toistuvuus ja muut näihin rinnastettavat seikat.

Energiaviraston johtopäätökset

Khk-ilmoituksen laiminlyönneistä Energiavirasto määrää Teboilille maksettavaksi laiminlyöntimaksua 10 000 € (kymmenentuhatta euroa). Laiminlyöntimaksu perustuu seuraaviin laiminlyönnteihin:

- i. Khk-ilmoitus on jätetty Energiavirastolle laissa säädetyn määräajan jälkeen, sillä se on tullut vireille Energiavirastossa kokonaisuudessaan 5.4.2023. Vuotta 2022 koskevan khk-ilmoituksen määräaika oli 31.3.2023. Energiavirasto huomauttaa, että määräaika khk-ilmoitusten toimittamiselle tulee suoraan khk-lain 9 §:stä, joten vuosittainen määräaika on siten kaikille toiminnanharjoittajille sama. Määräajasta ei voida joustaa, ellei Energiavirasto ole myöntänyt ilmoitusten toimittamiselle lisääaikaa.

Teboil on 31.3.2023 Energiavirastolle toimittamallaan sähköpostilla pyytänyt lisääaikaa khk-ilmoituksen jättämisen määräaikaan 3.4.2023 saakka. Energiavirasto ei ole 3.4.2023 Teboilille toimittamallaan sähköpostiviestillä myöntänyt Teboilille sen pyytämää lisääaikaa. Energiaviraston ohjeistuksen mukaan vuotta 2022 koskeva khk-ilmoitus tuli toimittaa Energiaviraston kirjaamoon sähköpostitse. Teboil on toimittanut Energiaviraston kirjaamoon sähköpostitse khk-ilmoituslomakkeen ja muut tarvittavat liitteet 3.4.2023. Teboil on toimittanut tietotaulukon Energiavirastolle OneDrive-kansion kautta 5.4.2023 ja sähköpostitse kirjaamoon 12.4.2023.

- ii. Teboilin khk-ilmoituksen tietotaulukon (Energiavirastolle 6.10.2023 toimitettu versio) välilehdellä "Uusiutuvat" olevasta sarakkeesta AF ("Jäte, tähde, syötäväksi kelpaamaton selluloosa tai lignoselluloosa (yksilöity päätös)") puuttuu kaikkien khk-lain soveltamisalaan kuuluvien ja T-veroluokassa raportoitujen polttoaine-erien kohdalla viittaukset Energiaviraston päätökseen (joko omaan tai toisen jakelijan), jossa raaka-aineiden "käytetty paistiöljy" ja "ruskea rasva - ravintoloidenrasvalukot (ei UCO keittiöstä), elintarviketuotantolaitostenrasvaloukut ja jätteenkäsittelylaitostenrasvalukot" kansallinen luokitus on ratkaistu.

Sarakkeessa AF on ilmoitettu kaikkien khk-lain soveltamisalaan kuuluvien ja T-veroluokassa raportoitujen polttoaine-erien kohdalla pelkästään vapaaehtoisesta järjestelmän ISCC:n sertifikaatin tunnus. Teboil on ilmoittanut 5.10.2023 Energiavirastolle toimittamassaan kirjallisessa vastauksessa kuulemiskirjeeseen, että Energiaviraston päätöksiä yllä mainittujen raaka-aineiden hyväksymisestä T-veroluokkaan ei ole. Energiavirasto huomauttaa, että päätökset raaka-aineiden luokittelusta eri jäsenvaltioissa ovat kansallisia, ja kestävyyslain mukaiset kansalliset päätökset raaka-aineiden luokittelusta Suomessa tekee Energiavirasto. Euroopan komission hyväksymän

1510/070500/2023

vapaaehtoisen järjestelmän avulla on mahdollista osoittaa kestävyyskriteerien täyttyminen, mutta vapaaehtoiset järjestelmät eivät voi antaa kansallisesti sitovia päätöksiä raaka-aineiden luokittelusta. Siten Energiavirasto katsoo, että kyseiset polttoaine-erät on virheellisesti ilmoitettu T-veroluokkaan ja Energiaviraston on siten muutettava niiden luokitus R-veroluokkaan.

Teboilin khk-ilmoituksen tietotaulukon (Energiavirastolle 6.10.2023 toimitettu versio) välilehdellä "Uusiutuvat" olevaan sarakkeeseen AF ("Jäte, tähde, syötäväksi kelpaamaton selluloosa tai lignoselluloosa (yksilöity päätös)") on virheellisesti vastattu kaikkien khk-lain soveltamisalaan kuuluvien ja R-veroluokassa raportoitujen polttoaine-erien kohdalla. Energiaviraston ohjeistuksen mukaisesti sarakkeeseen AF olisi tullut vastata vain niiden polttoaine-erien kohdalla, jotka on raportoitu T-veroluokassa. Energiaviraston on siten muokattava Teboilin tietotaulukkoa vielä niin, että virheelliset vastaukset kyseisten polttoaine-erien osalta sarakkeesta AF poistetaan.

Energiavirasto katsoo, että Teboil on laiminlyönyt khk-lain mukaisen ilmoitusvelvollisuutensa lain 15 §:ssä tarkoitetulla tavalla. Energiavirasto on khk-lain 15 §:n mukaisesti laiminlyöntimaksun suuruutta määrittäessä ottanut huomioon erityisesti menettelyn moitittavuuden ja sen toistuvuuden. Energiavirasto katsoo, että vaikka Teboil ei ole kokonaisuudessaan laiminlyönyt khk-ilmoituksen ilmoitusvelvollisuutta, on Teboil kuitenkin antanut oleellisesti puutteellista, erehdyttävää tai väärää tietoa.

Teon toistuvuuteen ja moitittavuuteen vaikuttavat myös Teboilin vuotta 2021 koskevien ilmoitusten erittäin työläs käsittelyprosessi ja aiemmat laiminlyönnit ilmoitusten suhteen. Energiavirasto huomauttaa, että se on useaan otteeseen joutunut pyytämään täydennyksiä ilmoituksiin Teboililta sekä vuoden 2021 että vuoden 2022 osalta, mutta täydennykset ovat olleet tästä huolimatta puutteellisia. Myös tämä kertoo Teboilin huolimattomuudesta ja piittaamattomuudesta asiassa.

Hallintolain 31 §:n mukaan asianosaisen on myötävaikutettava vireillepanemansa asian selvittämiseen. Energiavirasto katsoo, että Teboilin toistuva huolimattomuus ja passiivisuus, sekä lainsäädännön ja Energiaviraston ohjeiden vastainen toiminta ovat omiaan lisäämään teon moitittavuutta ja vaikuttamaan siten määrättävän laiminlyöntimaksun suuruuteen.

Yllä mainitut seikat huomioiden Energiavirasto katsoo asiassa määrättävän laiminlyöntimaksun olevan kohtuullinen ja oikeassa suhteessa laiminlyönnin moitittavuuteen nähden.

3) Virhemaksu biopolttoöljyn jakeluvelvoiteilmoituksen laiminlyönneistä

Biopolttoöljyn jakeluvelvoitelain 3 §:n mukaan jakelijoiden on toimitettava kulutukseen biopolttoöljyä siten kuin jäljempänä säädetään. Lakia ei sovelleta huoltovarmuuden turvaamisesta annetussa laissa (1390/1992) tarkoitettuun valtion varmuusvarastoon. Lakia ei myöskään sovelleta jakelijaan, jonka kalenterivuoden aikana kulutukseen toimittama kevyt polttoöljy on enintään miljoona litraa.

Biopolttoöljyn jakeluvelvoitelain 5 §:n mukaan jakelija on velvollinen toimittamaan biopolttoöljyä kulutukseen. Biopolttoöljyn energiasisällön osuus jakelijan

1510/070500/2023

kulutukseen toimittaman kevyen polttoöljyn ja biopolttoöljyn energiasisällön kokonaismäärästä (jakeluvelvoite) tulee olla vähintään:

- 1) 3,0 prosenttia vuonna 2021;
- 2) 4,0 prosenttia vuonna 2022;
- 3) 5,0 prosenttia vuonna 2023;
- 4) 6,0 prosenttia vuonna 2024;
- 5) 7,0 prosenttia vuonna 2025;
- 6) 8,0 prosenttia vuonna 2026;
- 7) 9,0 prosenttia vuonna 2027;
- 8) 10,0 prosenttia vuonna 2028 ja sen jälkeen.

Biopolttoöljyn jakeluvelvoitelain 5 §:n mukaan jakelijan on osoitettava biopolttoaineista, bionesteistä ja biomassapolttoaineista annetun lain (393/2013) mukaisesti, että 1 momentissa tarkoitetut biopolttoöljyt täyttävät mainitussa laissa bionesteille säädetyt kestävyyskriteerit.

Biopolttoöljyn jakeluvelvoitelain 8 §:n mukaan jakeluvelvoitteen siirtämiseen osittain tai kokonaan toiselle jakelijalle sovelletaan, mitä jakeluvelvoitelain 6 §:ssä säädetään biopolttoaineiden jakelijoiden välisestä sopimuksesta.

Biopolttoöljyn jakeluvelvoitelain 9 §:n mukaan jakelijan on vuosittain ilmoitettava Energiavirastolle edellisen kalenterivuoden aikana kulutukseen toimittamansa kevyen polttoöljyn ja biopolttoöljyn määrä tuotteittain. Ilmoituksessa on lisäksi oltava tieto biopolttoöljyerien kestävyyskriteerien mukaisuuden osoittamisesta sekä 5 §:n 3 momentissa tarkoitettujen biopolttoaineiden osuudesta. Lisäksi ilmoittamisvelvollisuuteen sovelletaan, mitä biopolttoaineiden käytön edistämisestä liikenteessä annetun lain (446/2007) 7 §:n 2–4 momentissa säädetään biopolttoaineisiin liittyvästä ilmoittamisvelvollisuudesta. Jos kulutukseen toimitetaan biopolttoöljyä, jolle ei ole ilmoitettu 2 §:n 5 kohdassa tarkoitettua alemmaa lämpöarvoa, on jakelijan liitettävä 1 momentissa tarkoitettuun ilmoitukseen tieto kulutukseen toimitetun biopolttoöljyn lämpöarvosta sekä standardi, jonka mukaisesti lämpöarvo on määritetty.

Biopolttoöljyn jakeluvelvoitelain 10 §:n mukaan jakelijan on pidettävä sellaista kirjanpitoa, josta käy selville kulutukseen toimitetun kevyen polttoöljyn ja biopolttoöljyn määrät sekä biopolttoöljyn energiasisältö ja muut tämän lain valvontaa varten tarvittavat tiedot. Kirjanpitoaineiston säilytysaikaan ja -tapaan sovelletaan, mitä niistä valmisteverotuslain 11 luvussa säädetään.

Biopolttoöljyn jakeluvelvoitelain 11 §:n mukaan jakelijan ja sivullisen velvollisuuden antaa tietoja tämän lain säännösten valvontaa ja täytäntöönpanon seurantaa varten sovelletaan, mitä valmisteverotuslain 12 luvussa säädetään.

Biopolttoöljyn jakeluvelvoitelain 14 §:n mukaan, jos jakelija on laiminlyönyt 9–11 §:ssä tarkoitetun velvollisuutensa, Energiavirasto voi määrätä virhemaksun, jonka

suuruus on vähintään 500 euroa ja enintään 5 000 euroa. Virhemaksun suuruutta määrättäessä otetaan huomioon menettelyn moitittavuus, toistuvuus ja muut näihin rinnastettavat seikat.

Energiaviraston johtopäätökset

Biopolttoöljyn jakeluvelvoiteilmoituksen laiminlyönneistä Energiavirasto määrää Teboilille maksettavaksi virhemaksua 4 000 € (neljätuhatta euroa). Virhemaksu perustuu seuraaviin laiminlyönteihin:

- i. Biopolttoöljyn jakeluvelvoiteilmoitus on jätetty Energiavirastolle laissa säädetyn määräajan jälkeen, sillä se on tullut vireille Energiavirastossa kokonaisuudessaan 5.4.2023. Vuotta 2022 koskevan biopolttoöljyn jakeluvelvoiteilmoituksen määräaika oli 31.3.2023. Energiavirasto edelleen huomauttaa, että myös biopolttoöljyn jakeluvelvoiteilmoituksen toimittamisen määräaika perustuu suoraan biopolttoöljyn jakeluvelvoitelakiin. Vuosittainen määräaika on kaikille toiminnanharjoittajille sama, eikä siitä voida joustaa ilman Energiaviraston asiassa erikseen myöntämää lisäaikaa.

Teboil on 31.3.2023 Energiavirastolle toimittamallaan sähköpostilla pyytänyt lisäaikaa biopolttoöljyn jakeluvelvoiteilmoituksen jättämisen määräaikaan 3.4.2023 saakka. Energiavirasto ei ole 3.4.2023 Teboilille toimittamallaan sähköpostiviestillä myöntänyt Teboilille sen pyytämää lisäaikaa. Energiaviraston ohjeistuksen mukaan vuotta 2022 koskeva biopolttoöljyn jakeluvelvoiteilmoitus tuli toimittaa Energiaviraston kirjaamoon sähköpostitse. Teboil on toimittanut Energiaviraston kirjaamoon sähköpostitse biopolttoöljyn jakeluvelvoiteilmoituslomakkeen ja muut tarvittavat liitteet 3.4.2023. Teboil on toimittanut tietotaulukon Energiavirastolle OneDrive-kansion kautta 5.4.2023 ja sähköpostitse kirjaamoon 12.4.2023.

- ii. Teboilin biopolttoöljyn jakeluvelvoiteilmoituksen (toimitettu Energiavirastolle 6.10.2023) tietotaulukon välilehdellä "Uusiutuvat" olevasta sarakekeesta AF ("Jäte, tähde, syötäväksi kelpaamaton selluloosa tai lignoselluloosa (yksilöity päätös)") puuttuu biopolttoöljyn jakeluvelvoitelain soveltamisalaan kuuluvan ja T-veroluokassa raportoidun polttoaine-erän kohdalla viittaus Energiaviraston päätökseen (omaan tai toisen jakelijan), jossa raaka-aineen "käytetty paistiöljy" kansallinen luokitus on ratkaistu.

Sarakkeessa AF on ilmoitettu biopolttoöljyn jakeluvelvoitelain soveltamisalaan kuuluvan ja T-veroluokassa raportoidun polttoaine-erän kohdalla pelkästään vapaaehtoisen järjestelmän ISCC:n sertifikaatin tunnus. Teboil on ilmoittanut 5.10.2023 Energiavirastolle toimittamassaan kirjallisessa vastauksessa kuulemiskirjeeseen, että Energiaviraston päätöstä yllä mainitun raaka-aineen hyväksymisestä T-veroluokkaan ei ole. Energiavirasto huomauttaa, että päätökset raaka-aineiden luokittelusta eri jäsenvaltioissa ovat kansallisia, ja kestävyyslain mukaiset kansalliset päätökset raaka-aineiden luokittelusta Suomessa tekee Energiavirasto. Euroopan komission hyväksymän vapaaehtoisen järjestelmän avulla on mahdollista osoittaa kestävyyskriteerien täyttyminen, mutta vapaaehtoiset järjestelmät eivät voi antaa kansallisesti sitovia päätöksiä raaka-aineiden luokittelusta. Siten Energiavirasto katsoo, että kyseinen polttoaine-erä on virheellisesti ilmoitettu T-

veroluokkaan ja Energiaviraston on siten muutettava sen luokitus R-veroluokkaan.

Energiavirasto katsoo, että Teboil on laiminlyönyt biopolttoöljyn jakeluvelvoitelain mukaisen ilmoitusvelvollisuutensa lain 14 §:ssä tarkoitetulla tavalla. Energiavirasto on biopolttoöljyn jakeluvelvoitelain 14 §:n mukaisesti virhemaksun suuruutta määrittäessä ottanut huomioon erityisesti menettelyn moitittavuuden ja sen toistuvuuden. Energiavirasto katsoo, että vaikka Teboil ei ole kokonaisuudessaan laiminlyönyt biopolttoöljyn jakeluvelvoiteilmoituksen ilmoitusvelvollisuutta, on Teboil kuitenkin antanut oleellisesti puutteellista, erehdyttävää tai väärää tietoa.

Edellä muiden ilmoitusten tavoin teon toistuvuuteen ja moitittavuuteen myös biopolttoöljyn jakeluvelvoiteilmoituksen osalta vaikuttavat lisäksi Teboilin vuotta 2021 koskevien ilmoitusten erittäin työläs käsittelyprosessi ja aiemmat laiminlyönnit ilmoitusten suhteen. Energiavirasto edelleen huomauttaa, että se on useaan otteeseen joutunut pyytämään täydennyksiä ilmoituksiin Teboililta sekä vuoden 2021 että vuoden 2022 osalta, mutta toimitetut täydennykset ovat olleet puutteellisia, mikä kertoo Teboilin huolimattomuudesta ja piittaamattomuudesta asiassa.

Hallintolain 31 §:n mukaan asianosaisen on myötävaikutettava vireillepanemansa asian selvittämiseen. Energiavirasto katsoo, että Teboilin toistuva huolimattomuus ja passiivisuus asian suhteen, sekä lainsäädännön ja Energiaviraston ohjeiden vastainen toiminta ovat omiaan lisäämään teon moitittavuutta ja vaikuttamaan myös määrättävän virhemaksun suuruuteen.

Yllä mainitut seikat huomioiden Energiavirasto katsoo asiassa määrättävän virhemaksun olevan kohtuullinen ja oikeassa suhteessa laiminlyönnin moitittavuuteen nähden.

Sovelletut säännökset

Laki uusiutuvien polttoaineiden käytön edistämisestä liikenteessä (446/2007) 3 §, 5 §, 5 b §, 7 §, 9 §, 12 § ja 13 § 1 mom.

Laki eräiden polttoaineiden elinkaarenaikaisten kasvihuonekaasupäästöjen vähentämisestä (170/2018) 2 §, 5 §, 6 §, 7 §, 8 §, 9 §, 10 §, 11 §, 15 § ja 17 § 1 mom.

Laki biopolttoöljyn käytön edistämisestä (418/2019) 3 §, 5 §, 9 §, 11 §, 14 § ja 15 § 1 mom.

Hallintolaki (434/2003) 22 § ja 31 §

Muutoksenhaku

Kohtien 1 ja 3 osalta päätökseen saa vaatia oikaisua Energiavirastolta siten kuin hallintolaissa (434/2003) säädetään. Liitteenä ohjeet oikaisuvaatimuksen tekemiseksi.

Kohdan 2 osalta päätökseen hakea muutosta valittamalla hallintotuomioistuimeen siten kuin oikeudenkäynnistä hallintoasioissa annetussa laissa (808/2019) säädetään. Liitteenä valitusosoitus.

Lisätiedot

Tarvittaessa päätöksestä antaa lisätietoja asiantuntija Heli Hyvärinen, sähköposti kestavyyskriteerit@energiavirasto.fi, puh. 029 5050 133.

Liitteet 1. Oikaisuvaatimusohje päätöskohtiin 1 ja 3
2. Valitusosoitus päätöskohtaan 2

Jakelu Oy Teboil Ab

Tiedoksi Verohallinto

Maksu Maksutta

OIKAISUVAATIMUSOHJE

Oikaisuvaatimusoikeus

Energiaviraston antamaan päätökseen saa hakea oikaisua Energiavirastolta siinä järjestyksessä kuin hallintolaissa (434/2003) säädetään.

Oikaisuvaatimusoikeus on sillä, johon päätös on kohdistettu tai jonka oikeuteen, velvollisuuteen tai etuun päätös välittömästi vaikuttaa.

Määräaika

Oikaisuvaatimus on tehtävä 30 päivän kuluessa päätöksen tiedoksisaannista.

Jos tiedoksianto on toimitettu tavallisena tiedoksiantona postitse kirjeellä vastaanottajalle, katsotaan hänen saaneen asiasta tiedon seitsemäntenä päivänä kirjeen lähettämisestä, jollei muuta näytetä. Mikäli päätös annetaan hakijalle tiedoksi sähköisenä viestinä, päätös katsotaan annetuksi tiedoksi kolmantena päivänä viestin lähettämisestä, jollei muuta näytetä. Jos päätös on postitettu saantitodistusta vastaan, vastaanottajan katsotaan saaneen asiasta tiedon saantitodistuksen osoittamana aikana. Määräaikaa laskettaessa tiedoksiantopäivää ei oteta lukuun.

Jos määräajan viimeinen päivä on pyhäpäivä, lauantai, itsenäisyyspäivä, vapunpäivä, jouluaatto tai juhannusaatto, määräaika jatkuu vielä seuraavan arkipäivän.

Oikaisuvaatimuskirjelmän sisältö

Oikaisuvaatimus tehdään kirjallisesti. Oikaisuvaatimuskirjelmässä on ilmoitettava:

- oikaisuvaatimuksen tekijän nimi ja kotikunta;
- postiosoite ja puhelinnumero, joihin asiaa koskevat ilmoitukset oikaisuvaatimuksen tekijälle voidaan toimittaa;
- päätös, johon haetaan oikaisua;
- miltä kohdin päätökseen haetaan oikaisua ja mitä muutoksia siihen vaaditaan tehtäväksi; sekä
- perusteet, joilla muutoksia vaaditaan.

Oikaisuvaatimuksen tekijän, laillisen edustajan tai asiamiehen on allekirjoitettava oikaisuvaatimuskirjelmä. Jos oikaisuvaatimuksen tekijän puhevaltaa käyttää hänen laillinen edustajansa tai asiamiehensä tai jos oikaisuvaatimuksen tekijänä on muu henkilö, on oikaisuvaatimuskirjelmässä ilmoitettava myös tämän nimi ja kotikunta.

Oikaisuvaatimuskirjelmän liitteet

Oikaisuvaatimuskirjelmään on liitettävä:

- oikaisuvaatimuksen kohteena oleva päätös alkuperäisenä tai jäljennöksenä;
- todistus siitä, minä päivänä päätös on annettu tiedoksi tai muu selvitys määräajan alkamisajankohdasta; sekä
- asiakirjat, joihin oikaisuvaatimuksen tekijä vetoaa vaatimuksensa tueksi, jollei niitä ole jo aikaisemmin toimitettu Energiavirastolle.

Asiamiehen on liitettävä oikaisuvaatimuskirjelmään valtakirja, jollei päämies ole valtuuttanut häntä suullisesti oikaisuvaatimusviranomaisessa. Asianajajan ja yleisen oikeusavustajan tulee esittää valtakirja ainoastaan, jos oikaisuviranomainen niin määrää.

Oikaisuvaatimuskirjelmän toimittaminen

Oikaisuvaatimuskirjelmä on toimitettava määräajan kuluessa Energiavirastoon, jonka osoite on:

Energiavirasto
Lintulahdenkuja 2 A
00530 HELSINKI

sähköposti: kirjaamo@energiavirasto.fi

Tässä oikaisuvaatimusohjeessa annettuja määräyksiä on noudatettava sillä uhalla, ettei oikaisuvaatimusta oteta tutkittavaksi, ellei määräajan kuluessa näytetä lailista estettä.

VALITUSOSOITUS

Valitusoikeus hallintopäätöksestä

Energiaviraston antamaan hallintopäätökseen saa hakea muutosta valittamalla siten kuin laissa oikeudenkäynnistä hallintoasioissa (808/2019) säädetään. Valituskelpoisella hallintopäätöksellä tarkoitetaan päätöstä, jolla asia on ratkaistu tai jätetty tutkimatta.

Hallintopäätökseen saa hakea muutosta valittamalla se, johon päätös on kohdistettu tai jonka oikeuteen, velvollisuuteen tai etuun päätös välittömästi vaikuttaa ja se, jonka valitusoikeudesta laissa erikseen säädetään.

Valitusviranomainen

Valitusviranomainen Energiaviraston päätökseen on Helsingin hallinto-oikeus.

Valituksen tekeminen ja valitusaika

Valituksen saa tehdä sillä perusteella, että päätös on lainvastainen.

Valitus on tehtävä kirjallisesti 30 päivän kuluessa päätöksen tiedoksisaannista.

Jos tiedoksianto on toimitettu tavallisena tiedoksiantona postitse kirjeellä vastaanottajalle, katsotaan hänen saaneen asiasta tiedon seitsemäntenä päivänä kirjeen lähettämisestä, jollei muuta näytetä. Mikäli päätös annetaan hakijalle tiedoksi sähköisenä viestinä, päätös katsotaan annetuksi tiedoksi kolmantena päivänä viestin lähettämisestä, jollei muuta näytetä. Jos päätös on postitettu saantitodistusta vastaan, vastaanottajan katsotaan saaneen asiasta tiedon saantitodistuksen osoittamana aikana. Valitusaikaa laskettaessa tiedoksiantopäivää ei oteta lukuun.

Milloin kysymyksessä on sijaistiedoksianto, tiedoksisaannin katsotaan tapahtuneen kolmantena päivänä sijaistiedoksiantoa koskevan tiedoksiantotodistuksen osoittamasta päivästä. Viranomaisen tietoon asian katsotaan tulleen kirjeen saapumispäivänä.

Kun valituksen tekemisen määräajan viimeinen päivä on pyhäpäivä, itsenäisyyspäivä, vapunpäivä, joului- tai juhannusaatto tai arkilauantai, saa valituksen toimittaa ensimmäisenä arkipäivänä sen jälkeen. Valitus on toimitettava valitusviranomaiselle viimeistään valitusajan viimeisenä päivänä ennen valitusviranomaisen aukioloajan päättymistä.

Valituksen tekemisestä säädetään lisäksi sähköisestä asioinnista viranomaistoiminnassa annetussa laissa (13/2003). Määräaikojen laskemisesta säädetään säädettyjen määräaikain laskemisesta annetussa laissa (150/1930).

Valituksen sisältö

Valituksessa on ilmoitettava:

- päätös, johon haetaan muutosta (*valituksen kohteena oleva päätös*);
- miltä kohdin päätökseen haetaan muutosta ja mitä muutoksia siihen vaaditaan tehtäväksi (*vaatimukset*);
- vaatimusten perustelut; sekä
- mihin valitusoikeus perustuu, jos valituksen kohteena oleva päätös ei kohdistu valittajaan.

Valituksessa on lisäksi ilmoitettava valittajan nimi ja yhteystiedot. Jos puhevaltaa käyttää valittajan laillinen edustaja tai asiamies, myös tämän yhteystiedot on ilmoitettava. Yhteystietojen muutoksesta on valituksen vireillä ollessa ilmoitettava viipymättä hallintotuomioistuimelle.

Valituksessa on ilmoitettava myös se postiosoite ja mahdollinen muu osoite, johon oikeudenkäyntiin liittyvät asiakirjat voidaan lähettää (*prosessiosoite*). Mikäli valittaja on ilmoittanut enemmän kuin yhden prosessiosoitteen, voi hallintotuomioistuin valita, mihin ilmoitetuista osoitteista se toimittaa oikeudenkäyntiin liittyvät asiakirjat.

Oikaisuvaatimuksen tekijä saa valittaessaan oikaisuvaatuspäätöksestä esittää vaatimuksilleen uusia perusteluja. Hän saa esittää uuden vaatimuksen vain, jos se perustuu olosuhteiden muutokseen tai oikaisuvaatimuksen tekemisen määräajan päättymisen jälkeen valittajan tietoon tulleeseen seikkaan.

Valituksen liitteet

Valitukseen on liitettävä:

- valituksen kohteena oleva päätös valitusosoituksineen;
- selvitys siitä, milloin valittaja on saanut päätöksen tiedoksi, tai muu selvitys valitusajan alkamisen ajankohdasta;
- asiakirjat, joihin valittaja vetoaa vaatimuksensa tueksi, jollei niitä ole jo aikaisemmin toimitettu viranomaiselle; sekä
- asiamiestä käytettäessä valtakirja, sen mukaan kuin oikeudenkäynnistä hallintoasioissa annetun lain 32 §:ssä säädetään.

Valituskirjelmän toimittaminen valitusviranomaiselle

Valituskirjelmä on toimitettava valitusajan kuluessa Helsingin hallinto-oikeuteen, jonka osoite on:

**Radanrakentajantie 5
00520 HELSINKI**

**faksi: 029 56 42079
sähköposti: helsinki.hao@oikeus.fi**

Valituskirjelmä voidaan toimittaa valitusviranomaiselle myös postitse.

Valituksen voi tehdä myös hallinto- ja erityistuomioistuinten asiointipalvelussa osoitteessa <https://asiointi.oikeus.fi/hallintotuomioistuimet/#/>

Kun valituskirjelmä toimitetaan hallinto- ja erityistuomioistuinten asiointipalvelun kautta, liitteet voi toimittaa skannattuna asiointipalvelussa tai kirjeitse. Kirjeitse toimitettaessa mainitse asiasta asiointipalvelun Viesti-kentässä.

Valituskirjelmän lähettäminen postitse tai sähköisesti tapahtuu lähettäjän omalla vastuulla.

Oikeudenkäyntimaksu

Valittajalta peritään hallinto-oikeudessa oikeudenkäyntimaksu 270 euroa.

Tuomioistuinmaksulaissa (1455/2015, <https://www.finlex.fi/fi/laki/ajantasa/2015/20151455?search%5Btype%5D=pika&search%5Bpika%5D=tuomioistuinmaksulaki#P5>) on erikseen säädetty tapauksista, joissa maksua ei peritä.

Oikeudenkäyntimaksua ei tuomioistuinmaksulain 9 §:n nojalla peritä, mikäli hallinto-oikeus muuttaa valituksenalaista päätöstä muutoksenhakijan eduksi.